

dem Andern ist MAHĀVIRĀK. 84,10.

उत्तानित Adj. weit aufgesperrt (Mund) KĀD. (1872) 75,13.

उत्पल्लव Adj. mit aufspricssenden Schösslingen KĀNDĀK. 53,1.

उत्पिञ्जलक Adj. wobei es drunter und drüber geht (Kampf) MBn. 7,23,21. HARIV. 13554.

उदककुण्ड m. eine best. Kasteiung VISHNUS. 46,14.

उदकोस्य n. ein Messinggefäß mit Wasser MĀN. ÇR. 4,7. GRHJ. 1,8. 2,7. 11.

उदकप्रसवणान्वित Adj. (f. घ्रा) mit einer Neigung nach Norden versehen MBn. 1,134,9.

उदङ्क 3) f. ई Schöpfgefäß MĀN. ÇR. 4,1,2.

उदधिनेमि Adj. meerungrenzt RAGH. 9,10.

उदायुवन in दृष्ट्युदायुवन.

उदाचैतस् Adj. hochherzig KIR. 3,10.

उदास an der angeführten Stelle ein hinausgezogener Ton.

उदासित्तर Nom. ag. = उदासिन 1) ÇIÇ. 1,33.

उदाहरणी Adv. mit कर als Beispiel wählen Comm. zu GAṆĀR. 7,430.

उदितायान n. das Anlegen des Feuers nach Sonnenaufgang Comm. zu ĀPĀST. ÇR. 5,13,2.

उदीचीनपाद् Adj. mit den Füßen nach Norden ĀPĀST. ÇR. 7,16,5.

*उद्दान n. als Erklärung von उद्दीयि 1) Comm. zu ĀPĀST. ÇR. 5,16,8.

उद्दूरयित्तर Nom. ag. mit Thätlichkeiten drohend VISHNUS. 5,60.

उद्दकीतव्य Adj. ausfindig zu machen, zu ergründen VAĠRĀKĪH. 23,15.

उद्दृप Adj. hochmüthig MAHĀVIRĀK. 94,5.

उद्द्वय m. Pl. = घ्राद्वय (Nachtr. 2) 1) MĀN. ÇR. 4,1,2. Vielleicht fehlerhaft.

उद्दून 1) Adj. s. n. 1. धू mit उद्. — 2) n. das Tosen (des Moeres) MBn. 4,183,15.

उद्दकिंस् Adj. mit einer Streu darauf MAITR. S. 2,2,3.

उद्दुद्द Adj. hervorsprudelnd MAHĀVIRĀK. 13,4.

उद्दयनक्षाम m. die nach dem Erheben des Feuers stattfindende Spende ĀPĀST. ÇR. 7,6,5. 8,6,1.

उद्दयाव auch = उद्दयाम 2) Strang in द्वादशोद्दयाव.

उद्दमिञ्ज m. Frage (nach M. MÜLLER) SUKHĀV. 4,3.

उद्दकात्तम् Adv. in der Nähe des Geliebten KIR. 3,19.

*उद्दकुरङ्ग m. eine Antilopenart RĀĠAN. 19,47.

उद्दग्रामम् Adv. am Dorfe KIR. 4,19.

उद्दचरक m. Spion ÇĪLĀŅKA 2,135.

उद्दजीवित्तर Nom. ag. lebend von (Gen.) MBn. ÇR. 1,22.

उद्दधि 3) ein Bestandtheil der Ausrüstung eines

Gaina-Mönchs (3 Kleider, 1 Napf, 1 Bosen und 1 Mundfilter) ÇĪLĀŅKA 1,367.

उद्दधेनु Adv. bei den Kühen KIR. 4,13.

उद्दयनाग्रक Adj. (f. ० रिका) Bez. eines best. Stils (रीति) KĀVJĀPR. 9,3.

उद्दयनिबन्ध m. Verpflichtung, Eid MAHĀVIRĀK. 92,21.

उद्दयनिषद् 4) an die Seite Stellung VAĠRĀKĪH. 33, 10. 42,7.

उद्दयनीतराग Adj. harmonisch oder sympathisch (Rede) H. 66.

उद्दयपायन n. das Tränken MĀN. ÇR. 9,4,2. GRHJ. 2,9.

उद्दयमाति 1) auch Lockruf, Lockung.

उद्दयपर 2) b) n. ĀPĀST. ÇR. 7,9,8. Cit. im Comm. zu 7,10,2.

उद्दयरितन, f. ई (allein richtig) Comm. zu ĀPĀST. ÇR. 2,2,4.

उद्दयरिष्टात्स्वाहाकार Adj. = ०स्वाहाकृति TBR. 3,9,10,1.

उद्दयरिष्टाद्दुर्क m. etwa ein hinten angefügter Refrain SĀJ. zu AIT. BR. 5,2,17.

उद्दयरिष्टाद्दोमभाञ्ज Adj. später an der Spende Antheil habend Comm. zu ĀPĀST. ÇR. 7,20,9.

उद्दयरिष्टैर्ग्र, so zu accentuieren.

उद्दयलक्ष्मी f. eine neben der Lakshmi genannte Gottheit MĀN. GRHJ. 2,13.

०उद्दयवन n. das Aufstreuen. तुषोप ० ĀPĀST. ÇR. 6,29,17.

उद्दयवकम् n. = उद्दयवक ÇĀT. BR. in der Kāṇva-Rec. उद्दयशय 2) a) Anstand. ०स्य Adj. auf dem A. stehend (Jäger) ÇIÇ. 2,80.

उद्दयप्रुष्क Adj. trocken, verdorrt Comm. zu ĀPĀST. ÇR. 5,27,11.

उद्दयश्चर्त्त, lies m. das Blasen, Luftzug.

उद्दयसंघिकीर्षु Adj. um abzuschliessen zusammenfassend ÇĪLĀŅKA 1,314.

उद्दयसर्गम्, ०यति Ungemach bereiten ÇĪLĀŅKA 1, 365. 369.

उद्दयसर्जन 2) उद्दयसर्जनी.

1. उद्दयसर्त्त, so zu accentuieren.

उद्दयपास m. Niedergeschlagenheit, Melancholie Lot. de la b. I. 99,5 (Hdschr.).

उद्दयपासिताविन् Adj. einer der verehrt hat, Verehrer Text zu Lot. de la b. I. 136.

उद्दयपाहित 2) Feuersbrunst GAUT. 16,34.

उद्दयपोत्तर Adj. später Comm. zu ĀPĀST. ÇR. 5,7,1.

उद्दयपोन्दन n. das Benetzen Comm. zu ĀPĀST. ÇR. 8,4,1.

उद्दयपुत्रेश Adj. mit geschorenem Haupthaar MĀN. GRHJ. 1,22.

उद्दयकालिक Adj. zu beiden Zeiten stattfindend

Comm. zu ĀPĀST. ÇR. 5,24,8.

उद्दयपतःपतन auch in beiden Monatshälften (Monat) MĀN. GRHJ. 2,13.

उद्दयपतःशिक्य Adj. (f. घ्रा) mit Wagschalen auf beiden Seiten VISHNUS. 10,3.

उद्दयपतोधार Adj. auf beiden Seiten Schneiden habend BHĀG. P. 5,26,15.

उद्दयपवाङ्ग Adj. auf beiden Seiten Arme habend Cit. im Comm. zu ĀPĀST. ÇR. 8,3,4.

2. उद्दयपार Adj. mit breiter Schneide BHĀG. P. 2,7,22.

उद्दयपिर्ध m. Berg KIR. 3,59.

उद्दयपिर्क Adj. aus der Erde gewachsen ÇIÇ. 1,7.

उद्दयपस Adj. (f. घ्रा) erglänzend, strahlend KĀNDĀK. 2,7.

उद्दयपसम् m. die Sonne KIR. 3,32.

उद्दयपसम् n. die Sonne KAUTUKAS.

*उद्दयवल m. ein Andropogon RĀĠAN. 8,126.

उद्दयपूर्वा Adj. f. mit der man sich vorher ehelich verbunden hat ÇĀK. 79,15. 110,17.

उद्दय = उद्दय 1) im Loc. उद्दये BHĀG. P. 7,8,29.

उद्दयचिक्रन Adj. ein zerbrochenes Bein habend KAUSH. UP. 3,3.

उद्दयस्यपति m. Bein. Vishnu's VISHNUS. 98,17.

उद्दयसुख n. Nom. abstr. von उद्दयसु Comm. zu ĀPĀST. ÇR. 5,11,6.

उद्दयसुखलन n. das Emporflammen ÇIÇ. 1,2.

उद्दयभागहर Adj. nach oben treibend, zum Brechen reizend SUÇR. 1,144,14.

उद्दयभावुक n. in धैर्नुर्धभावुक oben.

उद्दयप्रुष्क Adj. oben, d. i. am Stamm verdorrt (Zweige) VISHNUS. 61,8.

1. उद्दय mit निर्वि 3) निर्व्यूठ zu Ende geführt HEM. PAR. 8,133.

सद्दयनुःसामादिमय Adj. (f. ई) aus RĪK, Jaḡus, SĀMAH n. s. w. gebildet VP. 4,1,6.

सद्दयगमन n. das Beischlafen in der richtigen Zeit Comm. zu ĀPĀST. ÇR. 5,23,11.

सद्दयपात्र, lies n. st. Adj.

सद्दयव्यावृत्ति f. Ende einer Jahreszeit ĀPĀST. ÇR. 7,28,7.

सद्दयत्त, so zu accentuieren.

सद्दयसिपक्व Adj. durch Erdwärme gar geworden ĀPĀST. ÇR. 5,23,6.

एककर Adj. einhändig VISHNUS. 62,5.

एककरपाद् Adj. einhändig und einfüßig VISHNUS. 5,48. 77.

2. एककार्य, Nom. abstr. ०त्वं n. RAGH. 10,41.

एकक्रिय Adj. ein und dasselbe Geschäft habend MAHĀVIRĀK. 74,1.

एकतल Adj. (f. घ्रा) in einem Zuge stattfindend

Comm. zu ĀPAST. ÇR. 5,22,6. 6,30,12.

एकदीनिन् Adj. als einzelner die Weißen nehmend KĀTJ. ÇR. 7,3,12.

एकदेशिन् 1) Nom. abstr. शिव n. Comm. zu ĀPAST. ÇR. 8,9,2.

एकदेह् Adj. Du. nur einen Leib habend HARIV. 3439.

एकदेहन Adj. in der dunklen Stelle MBu. 1, 3,60.

एकद्वार Adj. (f. द्वार) nur einen Zugang habend MBu. 13,93,77.

एकद्वयत्रयचतुशशिन् Adj. essend nach einem Zwischenraum von einem, von zwei oder drei Tagen VISHNUS. 93,6.

एकधन KAUSH. UP. 2,3 nach dem Comm. m. (!) das höchste Gut.

एकनिभ Adj. (f. शि) einförmig VARĀH. BRH. S. 34,90.

एकनिर्माण Adj. Du. von einerlei Maass, gleich gross HARIV. 4949 = 3738.

एकनिष्ठ 1) Adj. Pl. auf dasselbe hinauslaufend MBu. 12,349,2. — 2) m. N. pr. eines göttlichen Wesens LALIT. 49,7.

एकन्याय Adj. einartig, nur einen Gegenstand betreffend II. 253.

एकपर्वन् Adj. aus einem Absatze oder Gliede bestehend MBu. 4,63,3.

एकप्रशुक, f. शि.

एकपाक m. gemeinsames Kochen. क्वेन वसतः eine gemeinschaftliche Küche habend.

एकपातिन् auch nur auf eine Art stiegend MBu. 8,41,38.

एकपुत्र auch Adj. einen einzigen Sohn habend. Nom. abstr. ता f. und त्व n. MBu. 3,127,12.

एकपुष्कल m. eine Art Trommel MBu. 3,3350.v.1.

एकपुष्कर (Nachtr. 2).

एकप्रमाण Adj. Du. von gleicher Autorität HARIV. 3439.

एकप्रैय Adj. nur eine Aufforderung ergehen lassend AIR. BR. 6,14,3.

एकरथ m. ein Held ersten Ranges MBu. 3,27,28.

एकवर Adj. einen Wunsch während MĀN. GRHJ. 2,13.

एकव्यूह Adj. nur in einer Form sich manifestierend VISHNUS. 1,61.

एकशय्यामनाशन Adj. Du. dasselbe Bett, denselben Sitz und dieselbe Speise habend HARIV. 3438.

एकशास्त्र auch einästig KACC. 90.

एकशिल Adj. aus einem einzigen Felsen bestehend R. 2,94,22.

एकप्रूल (Nachtr. 2), f. शि ĀPAST. ÇR. 7,8,3. 17,6.

एकप्रङ्ग als Adj. einhörig VISHNUS. 98,78. Als m. auch Berg MBu. 4,63,3.

एकहोतर m. ein einfacher (kein zweifacher) Hotar TAHT. ĀR. 3,7,1.

एकाकृति Adj. Pl. von gleichem Aussehen PR. P. 104.

एकान्तिपिङ्गलिन् m. Bein. Kubera's R. 7,13,30.

एकान्तपत्र Adj. nur von einem Fürsten beherrscht PR. P. 141. Vgl. एकच्छत्र.

एकदशच्छदि Adj. eilf Dächer habend TS. 6,2,10,6.

एकदशद्वार Adj. eilf Thore habend KATHOP. 3,1.

एकायनीभाव m. Einmüthigkeit MAHĀVIRĀĀ. 31,14.

एकार्षेय Adj. mit nur einem heiligen Ahnen. प्रवर MĀN. ÇR. 11,8,6. MÜLLER, SL. 386.

एकाष्टकादीनिन् Adj. zur Ekāshṭakā die Weihe nehmend LĪP. 4,8,21.

एकोनपञ्चाशद् Adv. in 49 Theile R. GNAR. 4, 48,1.

एकोत्सुर्क n. ein einzelner Feuerbrand MAITR. S. 1,10,20. TBu. 1,6,10,1. ĀPAST. ÇR. 8,17,8.

एतद्योनि Adj. dieses Ursprungs BHAG. 7,6.

एत्, एधित erfüllt —, voll von (Instr.) MAHĀVIRĀĀ. 122,4.

एवंलक्षण Adj. diese Kennzeichen habend MBu. 12,80,15.

एवंवादिन् Adj. so redend MAHĀVIRĀĀ. 81,7.

एवंक्रमक Adj. diese Reihenfolge habend Comm. zu ĀPAST. ÇR. 7,3,8.

एवंदेवत Adj. diese Gottheit habend ÇĀṆKH. ÇR. 6,10,13.

एवम्, एवमेवो gerade so (an Schluss eines Abschnittes) MĀN. GRHJ. 1,23.

एकमुष्य n. Uebereinstimmung MAHĀVIRĀĀ. 21,17.

एकैकष्य Comm. zu ĀPAST. ÇR. 7,27,16.

एतद्व्यं Adj. = एतव 1).

एरावत् angeblich = इरावत् und dieses = इरा GRHJĀS. 2,10.

ऐरेय MĀN. GRHJ. 2,14.

ऐवमर्घ्य n. das diese Bedeutung Haben Comm. zu GOBH. 3,2,55.

ऐशि m. Patron. Skanda's KUMĀRAS. 11,44.

gehende Körper ÇHĀṆKA 1,296.

श्रीदालकि, so zu accentuiren.

श्रीद्वय (Nachtr. 2) 3) Adj. (f. द्वय) von Uddhava kommend ÇIÇ. 2,118.

श्रीद्विद् 2) nach RĪĀN. 14,46 in einer Grube (Brunnenschucht) durchsicherndes, dort sich sammelndes Wasser.

श्रीनिद्रा n. Schlaflosigkeit DEÇĀN. 1,117.

श्रीपमन्यविन् Adj. in Verbindung mit पुत्र der Sohn des Aupamanjava BAUDR. im Comm. zu ĀPAST. ÇR. 5,23,4.

श्रीपवाह्य 2) in Verbindung mit नाग R. 2,69,18.

श्रीपवेणि, so zu accentuiren.

श्रीष्ठोनि Adj. an den Lippen befindlich KĀTRAP. (A.) 72.

श्रीसज्ञ n. N. pr. eines Tīrtha VISHNUS. 83,52. v. l. श्रीसज्ञ.

कंसकृष् m. Bein. Kṛṣṇa's ÇIÇ. 1,16.

ककुञ्चत् 1) auch = ककुञ्चत् TS. 1,7,2,2.

ककुञ्चिन्व्या f. Patron. der Revati ÇIÇ. 2,20.

ककुम्भत् 2) b) SVAPNĀĀ. 2,21.

ककुम्भवत् Adj. = ककुम्भत् MAITR. S. 1,11,1.

कङ्कण 1) auch = रूतसूत्र Hochzeitsschnur MAHĀVIRĀĀ. 38,5.

कङ्कणधर 1) m. Bräutigam, junger Ehemann MAHĀVIRĀĀ. 36,14. — 2) f. शि Braut, junge Ehefrau ebend. 68,5.

करानपात m. Seitenblick MBu. 2,67,42.

कटुकभाषिन् Adj. harte Reden führend MBu. 3, 40,13.

*कटुकता, vgl. खटुक weiter unten.

*कटुप्रङ्गाट (nicht कटुप्रङ्गाल) RĪĀN. 7,152.

कण्टकिञ्ज Adj. auf einem dornigen Gewächs gewachsen (Blume) VISHNUS. 66,7. 8. 79,5. 6.

कतिशम् KUMĀRAS. 13,4.

कर्यरुह m. N. pr. eines Rāgarshi SĀJ. zu RV. 4,16,10.

कदीशित्त् m. ein schlechter Herrscher KAUTUKAS. 8.

कनकधारक m. R. GORR. 2,90,14 vielleicht fehlerhaft über कधवक Goldwäscher.

कनकानन्दिन् m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Çiva's Cit. im ÇKDr. u. नन्दिन्.

कनकपत्तन u. Goldstadt, N. pr. einer mythischen Stadt.

कनिष्ठप्रथम Adj. Pl. die Jüngsten voran MĀN. GRHJ. 2,7.

*कन्यादर्शम् Absol. beim Anblick eines Mädchens P. 3,4,29, Sch.

कन्याहूपयित् Nom. ag. (MĀRK. P. 31,28) und

द्वयिन् Adj. (Jāś. 1,223) eine Jungfrau schändend.
 कपालविमोचन n. ein best. Spruch ĀPAST. Çr. 4,14,5. Comm. zu 7,23,2.
 कपिलक 1) als Bez. der neunten unbekanntenen Grösse COLEBR. Alg. 288.
 कपिलधूमर Adj. bräunlich grau KATH'S. 63,162.
 कमाण्डलु m. oder n. = 3) b) ĀPAST. Çr. 5,15,1.
 कम्बलकारक m. Verfertiger von wollenen Tüchern R. ed. Bomb. 2,83,14.
 कम्बलधावक m. Wäscher wollener Tücher R. 2,83,13.
 क. कर mit घ्न्या in पुनरभ्याकारम्. — Mit प्रवि (metrisch st. विप्र), कृत n. impers. gesündigt MAHĀVIRĀK. 80,11.
 क. करङ्गात्, क्यते wie ein Gerippe von — aussehen. KANĀK. 70,10.
 क. कण्टकनिवाप, auch क m.
 करदिति (onomatop. mit इति) MĀN. GRHJ. 1,14.
 करन्यास m. das Auftragen mystischer Zeichen auf die Hand BŪG. P. 6,8,6.
 करपुटाञ्जलि m. = अञ्जलिपुट (s. oben) R. 5,64,5.
 करपुट्री f. die hohle Hand Spr. 346. 343. 3713.
 कररुक्पद् n. die Spur eines Fingernagels, eine Verletzung mit einem F.
 कराय n. auch Strahlen- und Fingerspitze Çr. 1,58.
 करिकुम्भ m. Du. die beiden Erhöhungen auf der Stirn des Elefanten, die in der Brunstzeit stark anschwellen. पीठ n. das Stirnbein beim Elefanten Spr. 3603.
 करम्भ, so zu accentuieren.
 करीर 2) a) कसक्तु MĀN. Çr. 2,2,6.
 *करेन्दुक zu streichen, da es RĀGAN. 8,122 eine Zahlbezeichnung ist.
 करकन्दूर्का (wohl so zu betonen) f. von unbekannter Bed. AV. 20,136,3.
 करकारिक m. vielleicht eine Pflanze AV. 20,132,3.
 कर्पाद्वज्र Adj. bis an die Ohren reichend ĀPAST. Çr. 5,14,8.
 कर्णनिर्वाक m. N. pr. eines Mannes MBH. 12, 245,18.
 कर्मकारीव n. das Amt einer Dienerti SvADNĀK. 1,71.
 कर्मतस् Adv. von Seiten der Handlung ĀPAST. Çr. 3,11,2.
 कर्मदायाद्वज्र Adj. Thaten zu Erben habend, so v. a. in Folge vergangener Thaten wieder ähnliche Thaten begehend MBH. 13,1,73.
 कर्मदुष्ट Adj. schlecht handelnd JĀś. 1,224.
 कर्मपातक n. eine sündhafte That Spr. 1663.

1. कर्ष्णित सम् (auch Nachtr. 2) 4) fortschaffen aus (Abl.) ĀPAST. 2,4,23.
 कलङ्केश m. der Mond KAURAP. (A.) 47.
 कलक 1) a) personificirt MĀN. GRHJ. 2,14.
 कलककारिन् Adj. streitsüchtig KAUTUKAS.
 कलकप्रिय 3) auch N. pr. eines Fürsten KAUTUKAS.
 कलामुहूर्तादिमय Adj. aus Minuten, Stunden u. s. w. bestehend VP. 4,1,26.
 कलिवत्सल m. N. pr. eines Fürsten KAUTUKAS.
 कलुषी Adv. mit भू beschmutzt —, verunreinigt werden Çr. 1,35.
 कल्प् mit सम् 4) संकप्त bestimmt für (im Comp. vorangehend) ĀPAST. 1,10,16.
 कल्प 2) r) Kleidungsstück (bei den Gāina-Mönchen) ÇILĀṆK. 1,266.
 कल्याणकर Adj. (f. ई) glücklichbringend Kir. 3,9.
 कल्पोक्त oder कल्पोक्त Adj. als Erklärung von गोरुह्य ÇILĀṆK. 2,170.
 कल्पेय, so zu accentuieren.
 कल्पेयता, so zu accentuieren.
 कम् mit निम्, निष्कासित ausser hinausgejagt nach MED. auch = अहित und अधिकृत.
 कर्कुदु, so zu accentuieren.
 कान्वे (?) MAITR. S. 2,1,4.
 काण्डवस्त्र n. Vorhang KAURAP. (A.) 31.
 काण्डीर 1) MAHĀVIRĀK. 43,6.
 कात्तारमाण्डूक m. Waldfrosch MAHĀVIRĀK. 79,22.
 कात्तीकरण n. das Schönmachen DŪTUP. 32,97.
 कावन्ध्य n. der Zustand eines Rumpfes MAHĀVIRĀK. 83,9.
 कामपाल 1) c) Viṣṇu's Viṣṇus. 98,14.
 कामद्वयिन्, so zu accentuieren.
 कामवर्ष Adj. nach Wunsch regnend MAHĀVIRĀK. 137,1.
 काम्ययाज्ञा f. ein bei der काम्येष्टि gesprochener Spruch Comm. zu TS. 1,1062,1.
 काम्येष्टि f. eine zur Erlangung eines bestimmten Wunsches unternommene Opferhandlung Comm. zu TS. 1,1062,2; vgl. 2,374.
 कायशिरोग्रोव n. Sg. Körper, Kopf und Hals BHAG. 6,13.
 कार्यतस् Adv. der That nach Çr. 2,36.
 कालनिर्माणयोधिन् Adj. HARIV. 4211 nach NILAK. = समयानुसारिण्डकुशल.
 कालपक्ष auch so v. a. dem Tode verfallen MBH. 7,112,71.
 कालपरिपाक auch das Kommen der Zeit, wo sich Etwas erfüllt. Am Ende eines adj. Comp. Nom. abstr. क्त n.
 कालपर्यायधर्मन् m. = कालधर्मन् MBH. 3,277,30.

कालबन्धन Adj. an die Zeit gebunden, von der Zeit abhängig MBH. 3,33,2.
 1. कालिक 2) c) eines Wesens im Gefolge Skanda's MBH. 9,43,43. पाणिक v. l.
 कालिय, कालियारि m. Bein. Kṛṣṇa's Pr. P. 38.
 कालोप m. Pl. eine best. Schule Ind. St. 3,273.
 काष् mit निम् Caus. (Nachtr. 2) auch Comm. zu KĀTJ. Çr. 2,4,17.
 काष्मत्य n. Kleinmuth, Verzweiflung MAHĀVIRĀK. 83,12.
 किंविस्तार Adj. (f. अ) von welchem Umfange? MBH. 2,6,16.
 किंहेतु Adj. welchen Grund habend? MAHĀVIRĀK. 103,19.
 किंचिद् = eine Handvoll GRHJ'S. 1,13.
 किन्द्रव्य Adj. (f. अ) aus welchem Stoffe bestehend? MBH. 2,6,16.
 किंनिबन्धन Adj. (f. अ) wodurch veranlasst? worauf beruhend?
 किमापत Adj. (f. अ) von welcher Länge? MBH. 2,6,16.
 किंपवित्र Adj. wodurch Läuterung erhaltend? TS. 6,4,3,3.
 किर्मरि Adj. bunt.
 कीर्लोलाघ्री, so zu accentuieren.
 कुकर्मपञ्चानन m. N. pr. eines Mannes KAUTUKAS.
 कुचपट्टिका f. Busentuch.
 कुञ्जरी Adv. mit करू zu einem Elefanten —, so v. a. zu einem hoch angesehenen Mann machen HEH. PAR. 1,230.
 कुञ्जवन् m. N. pr. eines Theiles des Daṇḍaka-Waldes MAHĀVIRĀK. 79,20.
 कुरिल 2) b) *Seemuschel RĀGAN. 13,122.
 कुटुम्बपरिग्रह m. Hausgesinde, Familie PAŚĀK. 163,19.
 कुट् mit नि s. निकुटन.
 कुतेपसौश्रुत, lies शाकपार्थिवादि.
 कुतूहलिता f. Neugier, Verlangen nach KANĀK. 74,3.
 कुनय m. schlechte Ausführung KAUTUKAS. 21.
 कुनयन Adj. mit bösen (zornigen) Augen KAUTUKAS. 1.
 1. कुप् mit उद् Caus. erregen, bewirken (Kopfschmerz) MAHĀVIRĀK. 36,1.
 कुपठित Adj. der schlecht (seine Rolle) gelernt hat Spr. 6284.
 कुमतिसागर m. N. pr. eines Mannes KAUTUKAS.
 कुमारधारा f. N. pr. eines Sees oder einer Örtlichkeit Viṣṇus. 83,25.
 कुमारभुक्ति f. wovon der Kronprinz den Niess-

brauch hat, Apanage des Kronprinzen MAHĀVIRĀK. 35,9.

कुम्भीधान्यक Adj. Korn in Krügen habend M. 4,7.

कुम्भीपाक Adj. im Topf gekocht ĀPAST. ÇR. 8,6,6.

कुरङ्ग Adj. schlechtfarbig RĀĠAN. 13,190.

कुरुपिशङ्गिर्ल, so zu accentuieren.

कुलपालक, lies 1)* n. — Als*Adj. das Geschlecht beschützend, — aufrechterhaltend, — fortpflanzend H. an. 3,55. Mod. k. 109.

कुशपवित्र n. KURĠA-Halme als Reinigungsmittel KĀTJ. ÇR. 7,3,1.

कुशलैतर n. Schlimmes, Unheil BUĠG. P. 3,30,32.

कुशवर्तक AV. 20,131,9.

कुशीलव 1) Nom. abstr. ०ता f. VIṢṢUS. 37,32.

कुष्ठगल Adj. (f. घ्रा) den Aussatz am Halse habend KĀURAP. (A.) 25.

कुसुमनगर n. = कुसुमपुर KĀNDAR. 3,2.

कुसुमधान्यक Adj. eine volle Kornkammer habend M. 4,7.

कूटव्यवहारिन् m. ein betrügerischer Geschäftsmann VIṢṢUS. 34,15.

कूटानोपाधिदेविन् Adj. mit falschen Würfeln oder Betrug spielend JĀĠN. 2,202.

कृच्छ्रमाध्य Adj. schwer zu bewerkstelligen MAHĀVIRĀK. 34,9.

कृष्णवाजवती und ०पाञ्चिया f. Pl. Bez. der Verse RV. 4,4,1. fgg. ĀPAST. ÇR. 19,18. Comm. zu 7,13,4.

कृतधार Adj. geschärft, scharf MBu. 7,87,4.

कृतनामक Adj. benannt HARIV. 3436.

कृतलवण n. künstliches Salz VIṢṢUS. 28,11. 79,18.

कृतावसकियक, lies mit untergeschlagenen Beinen sitzend.

कृत्रिमता f. Verschlagenheit MAHĀVIRĀK. 108,3.

कृप, so zu accentuieren.

०कृप् Adj. hinundher zerrend, peinigend in कंसकृप् (s. oben).

कृत्कर्म, so zu accentuieren.

कृत्केश Adj. schwarzhaarig Comm. zu ĀPAST. ÇR. 5,1,1.

कृत्तदश Adj. mit schwarzen Fransen LĀTJ. 8,6. 13. KĀTJ. ÇR. 22,4,13.

कृत्तलोह् auch Eisen VIṢṢUS. 34,19.

*कृत्तलु ein best. Knollengewächs RĀĠAN. 7,77.

कृत्प्यकार m. Ackerbauer VET. (U.) 202 zu 60,16.

केनिर्व, so zu accentuieren.

केलिकमल eine Lotusblüte zum Spielen KĀURAP. (A.) 83.

केलिकृत् Adj. sein Spiel treibend mit (Instr.)

Pr. P. 7.

केलिचपक n. Lustbecher Pr. P. 6.

केलिप्लवल n. Lustteich NĀSH. 1,117.

केशवाप n. das Scheeren des Haupthaars MĀN. GRU. 1,21.

कोटवो 1) Nom. abstr. ०त्व n. Pr. P. vor 140.

कोटिनियुतशतसहस्रतम Adj. (f. ई) der — (nicht genau zu bestimmen) ste VAĠRĀKĪN. 35,9.

कोटिशततम Adj. (f. ई) der 1000,000000 ste ebend.

कोटिशतसहस्रतम Adj. (f. ई) der 1000000,000000 ste ebend.

कोपक Adj. zum Zorn geneigt MAHĀVIRĀK. 34,12.

कोपजन्मन् Adj. zorn erzeugt Kir. 2,37.

कोशपोथिन् Adj. Jinds Schatz aussaugend, — ausgesogen habend RĀĠAT. 5,422. 6,211.

कोशोधान्य n. Hülsenfrucht Comm. zu ĀPAST. ÇR. 4,2,5. 3,8.

कोज 2) ist hier (lies 78,3) auch Adj., da घृक्लि zu ergänzen ist.

कौतुकरक्ष्य n. und कौतुकसर्वस्व n. Titel zweier Lustspiele.

कौरवपाण्डवीय Adj. zu den Kaurava und Pāṇḍava in Beziehung stehend Pr. P. 138.

कम् mit समुद् zusammen hinausschreiten ĀPAST. ÇR. 7,21,6. — Mit प्रति Z. 2, lies 3) st. 2). — 4)

०क्रान्त ferner —, von nun an abstehend von (im Comp. vorangehend) VAĠRĀKĪN. 19,8.

क्रमोठा f. eine in der natürlichen Ordnung Verheirathete (eine ältere Schwester vor der jüngeren) KĀTJ.

क्रयाणक bedeutet Waare; vgl. VET. (U.) 118,2.

*क्रामिक Adj. den Kraṇapāṭha kennend oder studierend gaṇa उक्थादि in der KĀÇ.

क्रियागुतक wohl n. Titel eines Werkes GAṆAR.

क्रोडाकपित्व n. das im Scherz angenommene Wesen eines Affen MAHĀVIRĀK. 123,11.

क्रोडापरिच्छद m. Spielzeug.

क्रुष् mit परि, ०क्रुष्ट öffentlich angeboten (Speise) ĀPAST. 1,18,17.

क्वष् mit प्र tönen HRM. PAR. 6,50.

क्तजपात m. das Fließen von Blut VARĀH. BRH. S. 95,48.

क्तत्रियात्तकर m. Bein. Paraçurāma's MAHĀVIRĀK. 24,19.

क्तम् 3) Etwas ertragen, dulden (mit unpersönlichem Subject) VAĠRĀKĪN. 42,7.

क्तपन m. Kir. 2,37.

क्तपुक्त Adj. in Noth gerathen, untergegangen (Fürst) Kir. 2,11.

क्तपुक्ति f. Untergang Kir. 2,9.

2. क्तत् mit प्र. प्रक्तत् (!) VAĠRĀKĪN. 19,9.

क्तितित् ÇR. 13,4.

क्तित्पुरुहूत m. Fürst, König.

क्तित्प्रकाम m. ein schnell vollbrachtes Opfer, bei dem Mancherlei weggelassen wird, Cit. im Comm. zu Gobh. 1,3,1.

क्तोरिन् m. auch *Kalkspath RĀĠAN. 13,134.

क्तुधमनी f. eine kleinere Ader oder Gefäß des Körpers VIṢṢUS. 96,84.

क्तुक्षत्रैश्चैव m. ein best. kleiner Becher für die Viçve Devās MAHAR. S. 2,41,5.

क्तौपोनाय m. Fürst, König KAUTUKAS. 24.

क्तवेड 3) a) MAHĀVIRĀK. 116,2.

क्तञ्ज 1) ungenau in der Bed. eines Nom. abstr. SUCR. 1,360,12. 2,43,15.

क्तुङ्क Adj. böse Text zu Lot. de la b. l. 162. Vgl. *क्तुङ्कता.

क्तुय्, ०पति zur Bettstelle machen ÇR. 2,77.

क्तुय्पट्टिण् Adj. mit einem Schwerte und einem Patṭiça bewaffnet MBh. 13,14,154.

क्तुय्पात m. Säbelhieb KATHĀS. 27,50.

क्तुय्त्रारि n. von einem Schwerte triefendes Blut VIKRAMĀNKA. 3,33.

क्तुय्परशु m. auch Bein. Viṣṇu's VIṢṢUS. 98,73.

क्तुय्शु, so zu accentuieren.

क्तुय्शु 3) e) *der Kern der Cocosnuss RĀĠAN. 11,52.

क्तुय् s. पूति ०.

क्तुय्खिल 1) ein drei Jahre brach liegendes Feld NĀR. 11,26.

क्तुय्या mit समा Caus. ermahnen ĀPAST. 2,29,7 (wohl ०प्यः zu lesen).

क्तुय्यपरिधान Adj. splitternacht.

क्तुय्यनिर्गत Adj. (ein Ġaina-Mönch) der nicht in Verbands mit Andern lebt ÇILĀNKA.

क्तुय्यवासिन् Adj. (ein Ġaina-Mönch) der im Verbands mit Andern lebt ÇILĀNKA 1,367.

क्तुय्यवर्गत Adj. dass. ebend.

क्तुय्यनिमीलन n. = क्तुय्यनिमीलिका 1).

क्तुय्यपर्व Adj. der siebente ÇRUT. 13.

क्तुय्यलिका f. = दीर्घा क्तुय्यीराः कुटिलाः झट्टाया जलाशयाः ÇILĀNKA 2,3,3.

क्तुय्यपात्रिका f. Rechenbuch.

क्तुय्यपोषल m. MAHĀVIRĀK. 106,7.

क्तुय्यपर्व Adj. früher betreten MBh. 3,296,20.

क्तुय्यक auch wohlriechender Stoff, Wohlgerüche.

०पेयिका f. HARIV. 8394. ०पेयिका f. 2,89,12.

क्तुय्यमद्रामवत् Adj. mit wohlriechenden Gürteln versehen MĀN. GRU. 2,6.

गन्धोदक n. wohlriechendes Wasser MĀN. ÇR. 11,3.
 गम् with अन्धुद् 1) अन्धुद्गत aufgegangen (Sonne)
 VĀGĀRĀKĪH. 32,17.
 गम्भैर्, so zu accentuieren.
 गमर्त्य Adj. verdienend in eine Grube geworfen zu
 werden ÇĀKṆI. BR. 10,2.
 गर्भ auch die Katamenien VIṢṆUS. 27,1.
 गर्भनिर्हरण n. das Herausdrängen des Kindes
 aus dem Mutterleibe SUÇR. 2,91,19.
 गर्भद्वयक m. ein junger Mann MAHĀVĪRĀK. 6,10.
 गर्भवेदिनी f. = गर्भवेदन MĀN. GRĪH. 2,18.
 1. गल् with विनिम् hervorbrechen PR. P. 108.
 गलुत्त (?) m. AV. 6,83,3.
 गव, f. गवी Rede ÇIÇ. 2,68.
 गङ्गाद्यै m. ein best. göttliches Wesen MAITR.
 S. 2,9,1.
 गात्र und °युत Adj. umfanglich, gross (Edelstein)
 RĪĠAN. 13,161. 166. 171. 183. 194. 149.
 गायत्रीयामन् Adj. (f. °याम्नी) unter Gājatri-
 Versen kommend ĀPAST. ÇR. 4,7,2.
 गार्धपृष्ठ oder °प्रष्ट Bez. einer nicht sanctionir-
 ten Art des Selbstmordes (bei den Gāina) ÇĪLĀṆKA
 1,369.
 गावय Adj. vom Bos Gavaeus (Fleisch) VIṢṆUS.
 80,9.
 गिरिक 2) b) auch eines Wesens im Gefolge
 Çiva's.
 गिरिनदिका f. Gebirgsbach KĪD. 251,19.
 गिरिशिर्ष, so zu accentuieren.
 गिरी Adv. mit कर् zu einem Berge anhäufen
 HEM. PAR. 12,4.
 गुंकार m. das Gesumme der Bienen Z. d. d. m.
 G. 32,735.
 गुडल n. SVAPNĀK. 2,32.
 गुणात्म 3) von Seiten der lautlichen Eigenschaft
 P. 1,4,50, Sch.
 1. गुप्तधन n. verwahrtes Geld PĀNĪĀT. ed. Bomb.
 2,39,2.
 2. गुप्तधन Adj. der sein Geld verwahrt ehend. 2,
 37,21.
 गुरुवार m. Donnerstag HEMĀDRI 1,68,7.
 गुरुहृत् f. eine Krankheit der Schamtheile VA-
 RĀH. BRH. S. 5,86.
 गृहनिर्वाह m. Besorgung des Hauses, Haushalt
 KATHĀS. 57,29.
 गृहपात m. der Einsturz eines Hauses KATHĀS.
 28,149.
 गृहस्य 2) Nom. abstr. °ता f. MAHĀVĪRĀK. 62,13.
 गृहीतदिक Adj. nach allen Himmelsgegenden
 entflohen ÇIÇ. 1,64.

III. Theil.

*गैरिकाद्य RĪĠAN. 11,94.
 गोत्रिन् Adj. zu einem Geschlecht gehörig; m.
 Blutsverwandter VET. (U.) 39,39. Nom. abstr.
 °त्रिव n. BRĀHMAN.
 गोनिहार m. Kuhmist VIṢṆUS. 48,16.
 गोतृमत्त् Adj. einen Beschützer habend KAUSH.
 UP. 2,1.
 *गोमिदसंनिभ 2) Kalkspath RĪĠAN. 13,136.
 गोष्ठे m. श्रयो गोष्ठे: geschraubter Ausdruck für
 Wassergefäss, Kübel AV. 11,1,13.
 *गोष्यदपूरम् und *°ष्यदप्रम् Absol. so dass (nur)
 der Eindruck einer Rinderklau (mit Wasser) ge-
 füllt wird P. 3,4,32, Sch. BHĀṬṬ. 14,20.
 गोद्य (Nachtr. 2) zu streichen.
 गोभिल n. Gobhila's Gṛhjasūtra Gṛhjas.
 2,94.
 *गौरिनेय n. Talk RĪĠAN. 13,144.
 ग्रम् mit अनुपरि Jmd (Acc.) seine Gunst erwei-
 sen VĀGĀRĀKĪH. 20,3. 9. — Mit अभिपरि umfassen,
 umfassen MĀN. GRĪH. 1,10.
 ग्रहि m. Halter, Träger GRĪHĀS. 2,29.
 ग्राम Z. 8, lies 6) st. 5). — 7) bei den Gāina =
 इन्द्रियग्राम.
 ग्रामकण्टक m. etwa Dorflümmel ÇĪLĀṆKA 1,316.
 *ग्रामघातक m. Plünderer eines Dorfes VJUP. 97.
 ग्रामपालक m. = ग्रामपाल Dorfhüter VET. (U.)
 S. 121 zu 17,2.
 ग्रामसद् Adj. in Dörfern sich aufhaltend MĀN.
 GRĪH. 1,13.
 ग्रह् 2) d) e) die Vorstellung von Etwas (im
 Comp. vorangehend) VĀGĀRĀKĪH. 23,12. 13. 23,16.
 ग्लह्ण n. das Würfeln, Werfen der Würfel.
 घट् mit प्रवि, °घटित abgehauen MAHĀVĪRĀK. 26,
 12. 37,13. — Caus. auseinander sprengen KIR. 2,46.
 घट् mit व्या hinfahren über (Loc.) VṚSHABH. 56.
 घनमुद् Adj. hochehrent KĀURAP. (A.) 43.
 घनास्थिक Adj. (f. घ्नी) einen dicken Knochen
 habend (Nase) VIṢṆUS. 96,75. Nach dem Comm.
 soll घन der Name des Nasenknochens sein.
 घमघमार्व m. Gerassel Z. d. d. m. G. 32,735.
 घर्मोच्छिष्ट eine best. Opferhandlung BAUDH. 1,
 6,13,30.
 घर्मि m. Nahrung.
 °घातित्व n. das Töden, Hinrichtung VIṢṆUS.
 16,11.
 घृष् mit उद् 3) उद्घृष्यमाण VṚSHABH. 259,a,38.
 घृतधारा f. auch ein Strom von Schmelzbutter
 MBH. 13,26,90.
 घृतमिन्व Adj. (f. घ्नी) Schmelzbutter ausgehen
 lassend MAITR. S. 2,13,1.

घृताङ्किते f. Ghṛta-Spende.
 घोटपालक KĀURAP. (A.) 63 fehlerhaft für कोट-
 पालक.
 घोरशय Adj. von grausamer Gesinnung gegen
 (Loc.) MAHĀVĪRĀK. 49,17.
 चक्रडन्डुभ्य Adj. auf Rad und Trommel bezüg-
 lich KĀTJ. ÇR. 4,3,18.
 चक्रयम auch Adj. sich wie ein Rad drehend MA-
 HĀVĪRĀK. 101,12.
 चन् mit परि 2) verwerfen, so v. a. verbieten,
 untersagen ĀPAST. 1,11,25. 17,27. 32,29. 2,10,10.
 17,20.
 चनुरपेत Adj. um die Augen gekommen, blind
 KAUSH. UP. 3,3.
 चञ्चु 3) auch °पृक् Spr. 4462.
 चण्डातिक n. wohl nur fehlerhaft für चण्डातिक
 GOBH. ÇRĀDDH. 2,19.
 चण्डीपति m. Bein. Çiva's MAHĀVĪRĀK. 33,15.
 चतुरर्थ Adj. (f. घ्नी) vier Bedeutungen habend
 DEÇIN.
 चतुरशीतिसाहस्र Adj. 84000 betragend MĀRK.
 P. 54,15.
 चतुर्द्वार, पुरुष MBH. 12,269,23.
 चैतुनिधन Adj. aus vier Schlussätzen bestehend
 ÇAT. BR. 12,8,3,26.
 चतुर्मुष्टि m. Sg. vier Handvoll GRĪHĀS. 1,43.
 चतुर्विंशतिगर्व n. ein Gespann von 24 Stieren
 ÇAT. BR. 7,2,2,6.
 चतुर्विंशतिसाहस्र Adj. (f. ई) aus 24000 beste-
 hend MBH. 1,1,102. R. GORR. 1,4,147.
 चतुश्चक्र m. ein best. Opfer BAUDH. 1,6,22,30.
 चतुष्पथसद् Adj. an Kreuzwegen sich aufhaltend
 MĀN. GRĪH. 1,13.
 2. चतुष्पद् 1) e) vier Felder einnehmend VARĀH.
 BRH. S. 53,55.
 चत्वर, wohl auch Kreuzweg. °तरु m. SVAPNĀK. 2,40.
 चत्वारिंशन्मान Adj. ein Gewicht von 40 habend
 ĀPAST. ÇR. 5,21,9.
 चन्द्रसामन् n. Name eines Sāman VIṢṆUS. 56,14.
 *चन्द्राश्म und *°न् m. ein best. Edelstein, = च-
 न्द्रकात्त RĪĠAN. 13,213.
 चमूक KĀURAP. (A.) 40 fehlerhaft für चमूक.
 चम्पकलता f. ein Frauennamen VṚSHABH. 261. fgg.
 चरणालय Adj. zu Jm's Füßen liegend.
 चराचरगुरु m. Bein. Çiva's KĀURAP. 84.
 चरितपूर्व Adj. früher vollzogen ÇĀK. 96.
 चमार m. auch weißer Zinnober BĀVĀPR. 1,261.
 *°क m. dass.
 चलितेन्द्रिय Adj. mit aufgeregten Sinnen R. 5,
 23,6.

33*

चातुर्हातक, f. ई. MĀN. GRHJ. 1,23.
 चातुष्पथ Adj. an einem Kreuzwege befindlich
 ĀPAST. ÇR. 8,18,1.
 चान्द्र 2) c) ist hier (lies 78,2) Adj., da अङ्गि zu
 ergänzen ist.
 चापयष्टि, lies Bogen st. Bogensehne und vergl.
 धनुर्षष्टि.
 चापवेद m. = धनुर्वेद Pr. P. 119.
 चामोक्षीय Adj. golden KUMĀRAS. 13,22. 28.
 चारेक्षण Adj. ÇIÇ. 2,82.
 1. चि Desid. चिचीषति anhäufen —, einsammeln
 wollen KIR. 2, 19. 3, 11. — Mit समभ्युद् häufen
 ĀPAST. ÇR. 9,1,2.
 चिकर्तिषु auch abzuhaufen wünschend ÇIÇ. 1,49.
 चित्तधारा f. Gedankenfluss VAĞRAKĪ. 39,11.
 चित्तभेद m. Verstimmung MAHĀVĪRĀK. 46,16.
 चित्तविक्षेप m. Zerstretheit des Geistes, Geistes-
 verirrung VAĞRAKĪ. 35,15.
 चित्रक Adj. bunt, scheckig als Bez. der achten
 unbekanntes Grösse COLEBR. Alg. 228.
 चित्रापूर्वमास m. der im Mondhause KĪTRĀ ste-
 hende Vollmond TS. 7,4,8,2.
 चित्रासङ्ग Adj. einen bunten Mantel tragend
 BAUDH. 1,3,13,9.
 चिबुका, angeblich = संदेश Zange Comm. zu
 GRHJĀS. 1,85.
 चीवरवत् Adj. ein Bettlergewand tragend Pr.
 P. 83.
 चीविवाच् m. Grille VISHṆUS. 44,24.
 चुञ्चु 1) so v. a. gewohnt an ÇIÇ. 2,14.
 चुम्बकमणि m. Magnet MAHĀVĪRĀK. 114,15.
 चुलुम्प mit उद् einschlüpfen MAHĀVĪRĀK. 82,14.
 चुचुक 3) Nom. abstr. °ता f. KAUTUKAR. 47.
 चैत्रीपक्ष m. die dunkle Hälfte im Monat Kāi-
 tra LĀTJ. 10,5,18. 20,2.
 चोल्पट्टक m. ein um die Schamtheile geschla-
 genes Tuch (bei den Gāina) ÇIĀĀKĀ 1,383.
 चौतपञ्चव Adj. (f. ई) einem Mangozweige eigen
 ÇIÇ. 2,19.
 क्लान्त 1) auch f. घ्रा ÇIÇ. 1,69.
 * क्वायापय, lies die Milchstrasse st. der Lustraum.
 जगत्कारणकारण Beiw. VISHṆU'S VISHṆUS. 1,61.
 जगत्प्रयाण Adj. desgl. ebend. 98,100.
 जग्ध, so zu accentuieren.
 जनुधामन् n. = जनुगृह् Pr. P. 71.
 जन् mit निम्, निर्जात entstanden aus (Abl.) VA-
 ĀGRĀKĪ. 23,4. 6. — Mit प्रत्या KAUSU. UP. 1,2.
 जनाय m. Fürst, König KIR. 2,13.
 * जनपद्घातक m. Plünderer eines Landes VJUTP. 97.
 जनातिग Adj. übermenschlich KIR. 3,2.

जनिदिवस m. Geburtstag MAHĀVĪRĀK. 107,17.
 जनिमत्सु m. Geschöpf, Mensch MAHĀVĪRĀK. 132,19.
 जन्मपत्रिका f. ein Blatt, auf welches Jmdes Na-
 tivität eingeschrieben wird.
 जम्भसुत Adj. mit dem Gebiss gepresst, ausge-
 kaut.
 जर्जर 1) nach Adj. ist a) hinzuzufügen. Nom.
 abstr. °ता f. Pr. P. 77.
 जलधेनु f. eine aus Wasser dargestellte Kuh (!)
 MBH. 13,71,41.
 जलपत्तचर m. Wasservogel SVAPNĀK. 2,21.
 * जलमातङ्ग m. Dugang oder Krokodil IL. a. 3,61.
 जलवायस m. SVAPNĀK. 2,21.
 जलित n. das Laufen LALIT. 178,14.
 जम्सुरि 1) lies ausgehungert.
 जातपुत्र Adj. einen Sohn habend MĀN. ÇR. 1,3,1.
 जातमृत Adj. gleich nach der Geburt gestorben
 VISHṆUS. 22,26.
 जातविव्या, so zu accentuieren.
 जात्यपहारिन् Adj. den Verlust der Kaste nach
 sich ziehend VISHṆUS. 3,99.
 जामिर्वत्, lies Adv. st. Adj.
 जाम्बवतीकरण n. Titel eines Werkes GAṆAB.
 1. जि Caus. अजीजिपत ihr habt gewinnen lassen
 TS. 1,7,8,4.
 जिनकल्पिक Adj. den Jिनकल्प innehaltend ÇI-
 LĀĀKĀ 1,366.
 जीवन्त, जीवन्ती f. auch ein best. Gestirn MĀN.
 GRHJ. 1,14.
 जीवानु 3) am Ende eines adj. Comp. lebend von
 KAUTUKAS. 19.
 जुषाणवत् Adj. das Wort जुषाण enthaltend
 Comm. zu ĀPAST. ÇR. 6,31,12.
 जूतिर्भूत् Adj. drängend, ungestüm.
 जीव 2) ist hier (lies 78,5) Adj., da अङ्गि zu er-
 gänzen ist.
 जोष्ट्र n. und जोष्ट्री (zu जोष्ट्र) f. in Formeln, je
 nachdem das vorangehende Substantiv dieses oder
 jenes Geschlechts ist. MĀN. GRHJ. 1,4. Vgl. जोष्ट्र.
 1. ज्ञा mit प्र Caus. 4) Pass. sich herausstellen als
 (Nom.) VAĞRAKĪ. 20,19.
 ज्ञातसर्वस्व Adj. allwissend KĀURAP. (A.) 23.
 ज्ञानपूर्वकृत Adj. mit Ueberlegung vollbracht R.
 2,64,22.
 ज्ञानाग्नि m. das Feuer im Körper, welches die
 Erkenntnis des Guten und Schlechten vermittelt,
 GARBHOP. 3.
 ज्युत्, ज्योति मति MAITR. S. 2,12,4.
 ज्येष्ठप्रथम Adj. Pl. die Aeltesten voran MĀN.
 GRHJ. 2,7.

ज्योतिष्पथ m. v. l. für ज्योतिष्पथ.
 ज्वलित 2) auch helles Lodern MBH. 5,133,15.
 कंकृति f. = कंकार KĀURAP. (A.) 102. 106.
 कट् mit निम्, निर्काटित geborsten DEÇN. 6,27.
 कण्ठकण्टकारिन् Adj. rauschend Pr. P. 137.
 कर 2) MAHĀVĪRĀK. 102,8.
 कल्लीका f. Grille (Insect) SVAPNĀK. 2,23.
 काकारिन् Adj. = कंकारिन् MAHĀVĪRĀK. 31,2.
 टण्टकार, so zu lesen st. टन्कार; vgl. auch Z.
 d. d. m. G. 32,735.
 टाल Adj. zart (Frucht) ÇIĀĀKĀ 2,179.
 ठैकृत n. das Gebrülle eines Stieres Z. d. d. m.
 G. 32,735.
 डिम्भ 1) e) N. pr. eines Dānava HARIV. 2,
 102,10.
 ठक्क 2) b) coveting bei WILSON in der 2ten Aufl.
 Druckfehler für covering.
 ठक्कन n. das Schliessen (einer Thür) ÇIĀĀKĀ
 2,113.
 2. त, ते auch Acc.; s. PISCHEL in Z. d. d. m. G. 33,
 714. fg.
 तच्छब्दव n. = तच्छब्दव Comm. zu TĀṆḌJA-Br.
 4,8,15.
 तण्डुलिकाग्रम m. N. pr. eines Tirtha VISHṆUS.
 83,24. v. l.
 ततस्त्य (f. घ्रा) KIR. 1,27.
 ततोनिदान Adj. dadurch verursacht, — bewirkt
 VAĞRAKĪ. 24,13. 15. 23,3. 28,2. 3.
 तथाता VAĞRAKĪ. 37,3.
 तथावादिन् Adj. sagend wie es ist, die Wahrheit
 redend VISHṆUS. 3,27. VAĞRAKĪ. 32,12.
 तदन्वय Adj. von diesem abstammend VP. 4,2,2.
 तदा wiederholt ohne Correlation dann und
 dann SĪS. zu RV. 1,23,8.
 तदादि Adv. von damals an, damals zuerst ÇIÇ.
 1,45.
 तदेवत Adj. = तदेवत्य KĀTJ. ÇR. 24, 6, 43.
 ĀPAST. ÇR. 7,22,4.
 तदेश्य Adj. aus derselben Gegend stammend;
 m. Landsmann MBH. 12,168,41. KĀM. NĪTIS. 13,77.
 तदेवत Adj. = तदेवत्य NIR. 7,1.
 तदेवत्य Adj. (f. घ्रा) dass. VARĀH. BRH. S. 99,3.
 तद्धर्म्य Adj. derartig BUĀC. P. 5,14,2.
 तनुक्कृत, so zu accentuieren.
 तन्नायज्ञ m. ein der तन्ती geltendes Opfer MĀN.
 GRHJ. 2,10.
 तन्निमित्त Adj. (f. घ्रा) durch ihn oder dadurch
 veranlasst GAUT. 22,7. dazu in Beziehung stehend
 R. 2,64,5. sich darnach richtend MBH. 3,133,48.
 तन्मात्रक n. nur gerade so viel, nicht mehr als

dieses MAHĀVĪRĀK. 79,5.

तप् mit अग्नि Caus. auch ein wenig erwärmen MĀN. ÇR. 1,6,1.

तपनश्रुति auch Adj. glänzend wie die Sonne ÇIC. 1,4,2.

तपर Adj. worauf ein t folgt P. 1,1,70. °कारण n. das Folgenlassen von t Sch. zu P. 6,1,91.

तपोयज्ञ Adj. mit Kasteiungen opfernd BUAG. 4,28.

तर mit व्युद् Caus. hierhin und dorthin ausgiessen MĀN. ÇR. 4,3.

तरितद्य Adj. MĀN. GRHJ. 1,13.

2. तरुतर 2) f. °त्री MĀN. GRHJ. 1,22.

तैवस्वन्, so zu accentuieren.

तष्टि f. = तष्टि Zimmerhandwerk M. 10,18, v. 1.

तानव 3) m. Sohn KUMĀRAS. 17,13.

°तापिन 1) auch entflammend, erregend KĪ. 2,42.

तारकारिणु m. Bein. Skand'a's MAHĀVĪRĀK. 33,16.

तारिक m. Führmann VIŠNUS. 5,131.

तिरस्कृत n. = तिरस्कृति in अतिरस्कृतसंभाष.

तिरस्पट m. Vorhang KĀURAP. (A.) 49.

तिर्यगपाङ्ग Adj. mit den äusseren Augenwinkeln zur Seite gewandt (Auge) VṚSHABH. 258,b,18.

तिलधेनु f. eine aus Sesamkörnern gebildete Kuh MBH. 13,64,35. 71,40.

तिलधेनुका f. dass. MBH. 3,84,87.

तीर्थ, गर्वा तीर्थम् VIŠNUS. 23,61 soll nach dem Comm. Kuhurin sein.

तुन्दपरिमांस Adj. sieh den Bauch streichend HEM. PAR. 8,281.

तुलाधार, lies 2) d) der mit dem Wägen Beauftragte (beim Gottesurtheil mit der Wage) VIŠNUS. 10,8,9. — e) *N. pr. u. s. w.

तुल्यगरिम् Adj. von gleicher Würde mit (Instr.) PR. P. 119.

तुल्यनक्तंदिन Adj. 1) wobei Tag und Nacht gleich sind II. 146. — 2) der keinen Unterschied zwischen Tag und Nacht macht KATHĀS. 101,280.

तुल्यशिव m. Pl. best. fabelhafte Wesen PR. P. 118.

तुल्यार्थ Adj. auch von gleicher Bedeutung P. 1, 3,42, Sch. Nom. abstr. °ता f. ebend.

तुषारमूर्ति m. der Mond ÇIC. 1,21.

तुषोपवपन n. das Aufschütten der Getreidehül-sen ĀPAST. ÇR. 6,29,17.

तूलदाहम् Absol. mit दह् wie Baumwolle verbrennen (trans.) MAHĀVĪRĀK. 96,18.

तूष्णीदण्ड m. eine geheime Bestrafung MAHĀVĪRĀK. 54,10.

तृणपञ्चमूल SUÇR. 2,490,3.

*तृणपूल und °पूलक m. Grasbüschel.

*तैलपेषम् Absol. mit पिप् mit Oel —, in Oel zer-

reiben.

तोयपात m. Regen VARĀH. BRU. S. 89,19.

त्रटकार ni. das Knistern Z. d. d. m. G. 32,735.

त्रयोविंशतिदारु Adj. aus 25 Scheiten bestehend ĀPAST. ÇR. 7,7,7.

त्रम् mit उद् erschrecken. उन्नसति VAĠRAKĪ. 31,5.

°त्रायिन् Adj. behütend PR. P. 19.

त्रास 2) b) ein matter, unregelmässiger, unvollkommener Sehein, den Federn (d. i. Risse oder kleine Spalten im Innern der Steine) hervorrufen, RĀĠAN. 13,177. 190. 195. 213.

त्रिंशन्मान Adj. ein Gewicht von 50 habend ĀPAST. ÇR. 5,21,9.

त्रिगण m. KĪ. 1,11.

त्रिणोमि Adj. mit drei Radkränzen BUAG. P. ed. Bomb. 3,8,20.

त्रिद्वार Adj. (f. त्रि) drei Thüren habend, so v. a. auf dreierlei Weise zu erreichen MBH. 3,32,38.

त्रिनालि Adj. einen Zeitraum von 5 X 24 Minuten ausfüllend ŚĀN. D. 553.

त्रिनेमि Adj. = त्रिणोमि BUAG. P. 3,8,20.

त्रिपञ्चक Adj. Pl. von fünfzehnerlei Art.

त्रिपरुम् Adj. aus drei Abschnitten bestehend BUAG. P. 3,13,30.

त्रिपर्व (HARIV. 12238) und त्रिपर्वन् (MBH. 4,43, 18) Adj. mit drei Knoten (Pfeil).

त्रिपल Adj. (f. त्रि) drei Pala'an Gewicht betragend JĀGĀ. 2,179.

त्रिपुराणक (f. °णिका) und त्रिपुराणीय (KULL. zu M. 11,227) im Werthe von drei Purāṇa (eine best. Münze).

त्रिपुरातकृत् Adj. auch als Beiw. von Rāma's Bogen MAHĀVĪRĀK. 17,5.

त्रिवाङ्ग m. auch N. pr. eines Unhelds HARIV. 14852.

त्रिभुवनमाणिक्यचरित n. Titel eines Werkes GAṆAR.

त्रिवितस्त als Subst. eine Strecke von drei Spannen ĀPAST. ÇR. 7,4,2.

त्रिविष्टितातु, so zu accentuieren.

त्रिशतपष्टिपर्वन् (metrisch) Adj. aus 560 Absätzen bestehend BUAG. P. 3,21,18.

त्रिःश्रेत, streiche MĀN. GRHJ. 1,12. 15.

त्रिकलिकाश्रम, lies °काश्रम.

त्रैलोक्यमुन्दरी f. Titel eines Werkes GAṆAR.

त्र्यनीक 3) f. त्रि eine best. Ceremonie ĀPAST. ÇR. 21,14.

त्र्यब्दपूर्व Adj. seit drei Jahren bestehend M. 2, 134. Vgl. ĀPAST. 1,14,18.

त्र्यर्थ Adj. (f. त्रि) drei Bedeutungen habend DEÇN.

त्र्यार्षेय 1) besser mit drei heiligen Ahnen.

त्र्युद्धि Adj. ĀPAST. ÇR. 5,22,6. त्रीणि पर्वाणि यस्याः स्वात्याः सा त्र्युद्धिः Comm.

दक्षिणपञ्चाल Adj. mit राष्ट्र n. das Reich der südlichen PañkĀla (mit einer gesuchten Nebenbedeutung) BUAG. P. 4,23,50.

दक्षिणपूर्वक Adj. südöstlich HEMĀDRI 1,801,16.

दक्षिणापरिभिमुख Adj. nach Süden oder Westen gewandt VIŠNUS. 61,12.

दक्षिणापक्रम Adj. von rechts angefangen MĀN. ÇR. 1,4,1.

दण्डनियोग m. Straferkenntniss GAUT. 12,51.

दण्डवत् Adv. VIŠNUS. 25, 5 auf verschiedene dene Weise erklärt.

ददाति m. Gabe GAUT.

दधिपृषातक eine best. Mischung mit saurer Milch PAR. GRHJ. 2,16,3.

दनुकबन्ध m. N. pr. eines Unhelds MAHĀVĪRĀK. 52,10.

दन्धन, so zu lesen st. दन्धन.

दमघोषण m. Patron. ÇICNPĀLA'S ÇIC. 2,60.

दर्भवित्रै n. Darbhā-Halme als Reinigungsmittel ÇAT. BR. 3,1,3,18.

दर्भपूल m. Grasbüschel, insbes. von Kuça-Gras. दध्युदायुवन n. der vom Umrühren am Löffel haf-

ten bleibende Rest ĀPAST. ÇR. 8,11,16.

दशनालि Adj. einen Zeitraum von 10 X 24 Minuten ausfüllend ŚĀN. D. 553.

दशपद Adj. (f. त्रि) zehn Fuss lang und breit ĀPAST. ÇR. 7,3,10.

दशपद्य Adj. (f. त्रि) dass. KĀTJ. ÇR. 5,3,33.

दशपल Adj. (f. त्रि) zehn Pala an Gewicht betragend JĀGĀ. 2,179.

*दशपूली f. zehn Bündel PAT. zu P. 2,1,51, VARĪT. 6.

दशापरिपाक m. ein Umschlag im Lebensschicksal MAHĀVĪRĀK. 118,14.

दशाब्दाव्य Adj. seit zehn Jahren bestehend M. 2,134. Vgl. ĀPAST. 1,14,13.

3. दा S. 79, Z. 3. fg. दीपते gehört wohl zu 4. दी.

दामोदरदेव, so zu lesen st. दामोदरदेव.

दामोदरीय Adj. dem Kṛṣṇa gehörig PR. P. 70.

दिग्म्वर 2) d) N. pr. oder Bein. eines Aulers GAṆAR. Vgl. दिग्वस्त्र.

दिग्वस्त्र 3) m. Bein. Devanandin's GAṆAR.

दिग्वाससु 2) c) N. pr. eines Aulers GAṆAR.

दिग्वापिन् Adj. die Weltgegenden erfüllend, steh nach allen Richtungen ausdehnend KĪ. 5,18.

दिनपाटिका f. Tagelohn VET. (U.) 124 zu 18, 27.

दिवानिशम् als Acc. (nicht Adv.) Tag und Nacht KUMĀRAS. 11,48.

1. दिप् mil समा Z. 3, lies 231,16.

1. दीदि und दीधि bisweilen verwechselt, insbes. in Ableitungen.

दीर्घिका 3) *Schicht, Lage* KARAKA 1,13, v. I. für धीतीका.

दुःखस्पर्शम् MBH. 3, 3814 fehlerhaft für दुःखे स्पर्शम्.

दुःखानर्ह Adj. kein Leid verdienend MBH. 3,27, 10. Vgl. घडुःखार्ह oben.

दुरःप्रगृति Adj. Pl. mit den Thoren beginnend ĀPAST. ÇR. 7,14,9.

दुराशंसिन् Adj. Böses ahnend VĀSHABH. 10,4,4.

दुरितार्थव m. N. pr. eines Fürsten KAUTUKAR.

दुहदाहर Adj. ÇIÇ. 2,73.

* दुर्गाह्लाद् RĀĠAN. 12,113.

* दुर्गाह् zu streichen.

दुर्व्यवहृति f. übles Gerede MAHĀVĪRAK. 48,8.

दुःखिष्ठ Adj. Bez. des in उ übergehenden ल oder des aus ल entstandenen उ TS. PRĀT. COMM.

दुष्प्रभञ्जन m. Orkan MAHĀVĪRAK. 124,2.

द्वत 1) auf ein n. bezogen auch n. KAUSH. UP. 2,1.

द्वतमुख Adj. dessen Mund die Boten sind ÇIÇ. 2,82.

द्वतवत् Adj. einen Boten habend KAUSH. UP. 2,1.

* द्वरादि s. u. द्वारादि.

द्वरेकेति m. ein best. Agni Comm. zu TS. 4, 1008, s. 12.

द्वष्य् mit उद् Jmd anschwärzen. उद्द्वष्य ÇIÇ. 2,113.

* दृढनुरा, die richtige Form ist दृढेनुरा RĀĠAN. 8,97.

दृढप्रकारिन् 1) Nom. abstr. °रिता f. MAHĀVĪRAK. 13,6.

°दृष्टिक Adj. fälschlich glaubend an VAĠRAKĒH. 34,5. 6.

दृष्टिपन्थन् m. Gesichtskreis.

1. देव 2) e) lies 71,60 st. 11,60.

देवनन्दिन् m. auch N. pr. eines Autors GAṆAR.

देवपुरोहित m. ein Hauspriester der Götter HA-

RIV. 13208.

देवयशसं n. göttliche Herrlichkeit TS. 3,1,9,1.

देवयशसिन् Adj. göttliche Herrlichkeit besitzend ebend.

देश्य t) b) wohl zu streichen, da M. 8,52 die besten Hdschr. und die meisten Commentatoren देशं lesen.

देक्षपात m. = देक्षपतन KATHĪS. 49,96.

* देवेन्य Adj. dem Planeten Jupiter geweiht (Topas)

RĀĠAN. 13,199.

दैष्टिक, Nom. abstr. °ता f. ÇIÇ. 2,86.

दापगुणिन् Adj. mit Fehlern und Vorzügen be-

haftet. Nom. abstr. °णित्व n. NĀRĀJAṆA zu M. 8,338.

दापनिर्घात m. Sühnung, Busse ĀPAST. ÇR. 9,1,4.

Comm. zu 3.

दापभाज् m. Schuft KAUTUKAS. 32.

दाःशामन Adj. Duḥçāsana gehörig PR. P. 141.

द्युपुरंधि f. eine Apsaras RĀĠAT. 1,68.

द्युम्, vgl. PISCHEL in Z. d. d. m. G. 33,720. Auch

Adj. (f. घौ) ebend.

द्यूतिकेकरी f. eine im Würfelspiel gewonnene

Sclavin PR. P. 131.

द्रमिउ m. Pl. = द्रमिल 2) GAṆAR.

द्वादशपञ्जरिकास्तोत्र n. Titel eines Stotra.

द्वादशपुष्कर Adj. (f. घौ) aus zwölf Lotusblüthen

bestehend TĀṆḌJA-BR. 18,9,7.

द्वादशवर्षिक Adj. zwölf Jahre dauernd.

द्वित्रय n. auch der Stand der drei oberen Ka-

sten VISHṆUS. 28,39.

द्विदल 2) b) wohl eine best. Hülsenfrucht.

द्विनिष्ठ Adj. beiderseitig. Nom. abstr. °त्व n.

ÇĀṆK. zu BĀH. ĀR. UP. S. 41.

द्विपराधिक Adj. zweimal fünfzig Jahre Brah-

man's betragend MĀRK. P. 46,7.

द्विपल Adj. (f. घौ) zwei Pala an Gewicht habend

HEMĀDRI 1,477,21.

2.* द्विपात्र Adj. (f. ई) zwei Pātra genannte Hohl-

maasse enthaltend P. 5,1,54, Sch.

* द्विपात्रिक (f. ई) und * द्विपात्रीण (f. घौ) Adj. dass.

ebend.

द्विभद्र Adj. zwei Monate Bhādra habend RĀ-

ĠAT. 8,35.

द्विर्मूर्धन् 2) AV. 8,10,22.

द्वियज्ञ Adj. zweimal den Ruf यज्ञ enthaltend Comm.

zu ĀPAST. ÇR. 7,29,2. Nom. abstr. °त्व n. zu 8,3,3.

द्विर्नम्र Adj. dessen Vorfahren von beiden Seiten

drei Generationen hindurch das Veda-Studium

und die Anlegung des Feuers unterlassen haben

GOBH. ÇRĀDDHAK. 1,15.

द्विपेश m. Herr über einen Dvīpa, Unterkönig

PR. P. 97.

द्वेषाक्रिया f. das Zerbrechen, Zerspalten MAHĀ-

VĪRAK. 32,12.

* द्याचित (f. घौ), * द्याचितिक (f. ई) und * द्याचि-

तीन (f. घौ) Adj. zwei Wagenlasten enthaltend P.

5,1,54, Sch.

* द्याठक (f. घौ), * द्याठकिक (f. ई) und * द्याठकीन

(f. घौ) Adj. zwei Āḍhaka genannte Hohlmaasse

enthaltend ebend.

द्वार्षेय Adj. mit zwei heiligen Ahnen MÜLLER,

SL. 386.

धनाय् Med. auch schätzen (प्राणान्) MAHĀVĪRAK.

67,8.

धन्वन, Z. 1. 2 lies RĀĠAN.

1. धर् mit उप am Ende. ĀÇV. ÇB. 9,11,1 vielleicht

Stand halten, am Orte verbleiben.

धराधरेन्द्र m. Bein. des Himavant ÇIÇ. 1,5.

2. धर्मकाय als Adj. das Gesetz (buddh.) zum Körper habend VAĠRAKĒH. 43,8.

धर्मचक्षुस् n. ein Auge des Gesetzes (buddh.) VA-

ĠRAKĒH. 38,19. 20.

धर्मदुक्क Adj. das Gesetz —, das Recht verletzend

MAHĀVĪRAK. 22,18.

धर्मद्रोण Bez. der Gesetzbücher Manu's, Vasi-

shīha's, Jāgñavalkja's und Gautama's KĪTĪ.

ÇRĀDDHAK. 7. Comm. zu GOBH. ÇRĀDDHAK. 7,21.

धर्मपाश m. auch Fessel —, Band der Pflicht.

धर्मविप्लव m. Rechtsverletzung KĪR. 1,13.

1. धीमि वि Act. sich bemühen um (Dat.) KĪR. 1,3,42.

धान्यपूल m. ein Bündel Getraide Comm. zu ĀÇV.

ÇR. 9,7,18.

धामवत् Adj. mächtig, kräftig KĪR. 1,43.

धुन्धुमत् m. N. pr. eines Sohnes des Kevala

VP. 4,1,19(20). वन्धुमत् v. l.

धुमधुमाय् (onomatop.), °यते Comm. zu KĪR. 6,4

fehlerhaft für धुमधुमाय्.

धुर्ष 1) b) Nom. abstr. °ता f. ÇIÇ. 1,41.

धूर्म m. wohl Kamel TS. 1,8,21,1.

धूम्रक Adj. grau als Bez. der eilften unbekanntem

Grösse COLEBR. Alg. 228.

धृष्टता f. Kühnheit ÇIÇ. 1,30.

1. ध्या mit घभि 4) Jmd (Loc.) Etwas (Acc.) anthon

MAHĀVĪRAK. 8,11.

* नकुलाद्या, lies * नकुलाद्या f. die Ichneumon-

pflanze RĀĠAN. 7,95.

नर्द 1) d) = नर्द Rohr RV. 1,32,8; vgl. PISCHEL

in Z. d. d. m. G. 33,717. fgg.

नभःसद् 1) ÇIÇ. 1,11.

नमुचि 1) °द्विष् ÇIÇ. 1,51.

नयनाम्बु n. Thränen KĪR. 2,24.

नयकीन Adj. der Klugheit ermangelnd KĪR. 2,49.

नरकापात m. das Fahren zur Hölle PAKĪAT. 108,21.

नवपरिणया Adj. f. neuvermählt.

* नवालानु f. v. I. für Nagalalanu RĀĠAN. 7,160.

NICH. PR.

नाटकीय Adj. dramatisch ÇIÇ. 2,8.

नातिज्ञत्वक Adj. nicht zu geschwätzig MBH. 12,

134,14.

नानाप्रकार Adj. Pl. verschiedenartige R. 1,30,

16. SUPR. 1,24,1.

नायक 2) e) * eine Moschusart RĀĠAN. 12,51. Vgl.

नायिकाचूर्ण.

नारीपुर n. ein Gynaecium, ein ganzes Haus mit

Weibern MBH. 13,103,10.

नासापुट auch Nasenloch.

निकाष m. *das Kratzen* MAHĀVIRĀĪ. 87,16.
 निदाघधामन् m. *die Sonne* Çiç. 1,24.
 निधिगुह्यकाधिप m. *Bein. Kubera's* KIR. 3,20.
 निरश्चपुरुष Adj. (f. स्त्री) *ohne Pferde und Menschen* MBM. 6,1,7.
 निरुद्धपकश Z. 2, lies *द्वप्रकश*.

निर्षिक्ति f. *Sühnung* MAHĀVIRĀĪ. 60,3.
 निर्व्यञ्जक Adj. *bezeugend* MAHĀVIRĀĪ. 94,11.
 निवर्तितपूर्व Adj. *früher zurückgewichen, — geflohen* (im Kampfe, also = निवृत्तपूर्व) MBH. 5,183,22.
 निषेकविचर m. und निषेकस्वरा f. *Titel von Werken.*

निष्काश Adj. *aus der Scheide gezogen* MAHĀVIRĀĪ. 113,4.
 1. नी 13) CAPPELLER vermuthet, dass P. 1,3,36 die *Bed. eine Autorität sein im Auge gehabt hätte.*
 नैतल wohl Adj. von नितल MAHĀVIRĀĪ. 77,3.